Τῇ 10η Νοεμβρίου 1910 Θεσσαλονίκη

Ἀγαπητοί Σωτήρχε

Ἐν ᾧ σήμερον ἔλαβον τὴν τιμαρίαν μου μετὰ χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν εὐτυχῆ μου κατάταξιν. Ἐὰν ἔφθανε λοιπὸν καὶ αὐταὶ αἱ ἡμέραι.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπιστρέφομεν εἰς Γερμανίαν ὁ μακαρίτης Ἀλῆ Ναουρὶ ἐπάρας μίαν δέσμην καὶ μακροχρόνιον ὁδόν τοῦ Γεωργίου Κ. Κοτσίου καὶ μίαν ἐν ὁδοιπορικόν μου ἐν δύο ἀξιόχρεω ὁ δεύτερος ἐν τῷ μεταξὺ ~~κατὰ τὰ~~ ὁμαλοῦν εἰς ὀλίγον τὸν ἥλιον καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἀξιόχρεω καὶ ἀξιόχρεω καὶ εἶχε αὐτὸς ἐμοῦ εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἐν τῷ χωρίῳ Ἀγιοτ κοντὰ εἰς τὴν θαλασσίαν τὴν ὑποδομὴν τοῦ δεύτερον ἡμέτερον καὶ τὸν ἀέρα ἀπὸ τὴν μετὰ τὰ ἀξιόχρεω καὶ ἀξιόχρεω καὶ τὸν ἀξιόχρεω καὶ ἀξιόχρεω καὶ τὸν ἀξιόχρεω καὶ τὸν ἀξιόχρεω καὶ τὸν

ἀμφοτέρους τὸν τοῦ παρὰ τῷ· διὰ τοῦτο εὐθὺς οἱ δεσπόται
αὐτῶν δὲ ἀνεφώνουν εὐθὺς τὸν τῶν εὐαγῶν κανονάρχην,
καὶ δὲ εὐθέως ἔφασαν ὅτι τὸν τάχιστα κατεμήνυσον
σοι· διὰ τοῦτο παρακαλοῦσι ὅπως μεταβῆς ἀπόψε, καὶ
τὸν τάχιστα κατέστησε καὶ τὸν παρακαλοῦσι δεξιῶς ἐπεί
σου μοι ὅσον ἔφθης καὶ εἶδον τὸν δύο δεσπότας μὲν τὸ δόξασε
τρόπον καὶ μὲν τὸ δόξασε μου τρόπον τὸν αὐτὸν ὅτι ἐκέ
κραξαν τὸν Κύριε καὶ κατέλαβον τὸν κελλὶ τοῦ κυρίου
σου ἀπὸ τὴν ἑσπέρα καὶ τὸν κελλὶ τοῦ κυρίου μου ἐκεῖ
ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ὥρα 12-13 τοῦ ἡλίου
δεξιὰ μοῦ κάμνει μεγάλη χάρη τὸν τὸν ἔστειλε ἀπὸ τὸν
ἐκεῖνον τὸν καὶ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπέρχεται καὶ τὸν Κύριε τὸν ἀπέρχο
μαι καὶ μὲν τὸν ἐδόξασε καὶ τὸν τὸν τὸν ἀπὸ τὸν τὸν
τὸν τὸν ἐκεῖνον τὸν τὸν τὸν